

ste Bemærkning, at det utvivlsomt er rigtigt, naar han siger, at Flæskeproduktionen har været underkastet store Spring. Det ærede Medlem sagde, at man omtrent udryddede Svinene og nu søger at kalde dem til Live igen. Det er naturligvis et drastisk Udtryk, det ærede Medlem brugte, men det er ikke helt urigtigt. Jeg tror, at det vil vise sig og en Gang blive erkendt, naar man ser tilbage paa denne Tid, at den brugte Fremgangsmaade har vist sig at være til uvurderlig Gavn for vort Samfund som Helhed. Da vi traadte ind i denne Periode af Fødemangel, maatte vi her i Landet vælge, vi kunde ikke med det samme Korn ernære Mennesker og opretholde Landbrugsproduktionen i alle dens Grene uforandret, der maatte vælges, hvor man vilde lade Nedgangen ske. Vi valgte her i Landet fuldt bevidst og med Tilslutning fra alle Sider Svinene, og jeg har den Opfattelse, at hvis man ikke havde gjort det, og hvis man ikke var gaaet saa energisk frem og efter en saa bestemt Plan, som her har været til Stede, vilde vi være blevet ført ind i meget store Ernæringsvanskeligheder. I vort sydlige Naboland har man, efter hvad de sagkyndige Mænd, der overfor mig har haft Lejlighed til at belyse denne Sag, har udtalt, gjort sig skyldig i den store Fejl at søge Flæskeproduktionen, Svineproduktionen, opretholdt udover det Tidspunkt, hvor man var i Stand til det. Man mener, at en stor Del af dette Lands Ernæringsvanskeligheder stammer herfra. Vi har derved, at vi ikke ofrede det værdifulde Næringsmiddel Byg til Fremskaffelse af Flæsk, i den forløbne Periode haft et saa rigeligt Overskud af Byg til Byggryn, at vi derigennem har kunnet opretholde den store, brede Befolknings Ernæring paa ganske anden Maade, end hvis vi havde ladet det gaa igennem Svinene og derigennem saa meget gaa til Spilde. Dette har kostet meget for vort Folks Vaner. Det har selvfølgelig for alle dem, der gerne vilde have Variation i deres Kost — og det vil jo alle —, været et Offer. De fleste af os har formodentlig ogsaa maaske maattet ofre noget af vort Fedt, der er mange, som siger, at det har ikke skadet den danske Nation saa meget, om den har ofret nogle Pund Fedt pr. Individ i disse Aar. Og vi har maattet udsætte Landbrugets Producenter, navnlig dem, der er knyttede til Flæskeproduktionen, for den alvorlige Smerte, som det var at opgive denne. Det har selvfølgelig for Andels-

svineslagterierne været en overmaade haard Tid at se hele denne store Virksomhed standse, men det har for vor Folkeernærings Opretholdelse været en Nødvendighed, og jeg tror at turde sige, at naar vi maaske en Gang kommer til at skue tilbage til den Tid, vil man prise de Mænd, som er gaaet i Spidsen for og har med deres Autoritet staaet bagved, at vi valgte det modsatte af, hvad de andre valgte, og at vi derigennem valgte det rette.

Det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Holdgaard) gjorde mig et Spørgsmaal vedrørende en Ordning paa visse Mejerier, hvor man med Byernes Mælkeforsyning for Øje holdt Mælk i lige Grad tilbage fra Producenterne uden Hensyn til, hvad de indleverede. Jeg skal lade dette Forhold undersøge, og det forekommer mig, at det ærede Medlems Udtalelser indeholdt en naturlig Rigtighed.

Det ærede Medlem spurgte senere, om det ikke vilde være rigtigt at lade Flæskemærkerne ikke længere have Gyldighed, for naar Flæsket nu kom frem, var der saa mange gamle Flæskemærker, som derigennem vilde have Krav paa Flæsket, at der vilde opstaa Vanskeligheder. Ja, lade Flæskemærkerne blive ugyldige tror jeg ikke vil være den rigtige Vej. De, der har haft Held til ved Hjælp af gode Forbindelser blandt de handlende at faa deres Flæskemærker udnyttet, har altsaa udnyttet dem, og de møder nu med de nye Mærker; de andre vil derimod overfor den nye Tilførsel af Flæsk kun staa med de nye Mærker, og de Mærker, de intet har faaet for, vil da være værdiløse. Der vil da ikke være tilvebragt nogen virkelig Lighed. Det forekommer mig derfor, at det vil være nødvendigt — og der foregaar for Tiden i Ministeriet Overvejelser deraf — at overveje, paa hvilken Maade man kan give de Mærker, som ikke bliver brugt til Indkøb af Flæsk, paa en eller anden Maade en passende Værdi for Indehaverne deraf, saaledes at vedkommende Indehaver ikke skal være uheldigere stillet end den, der allerede har haft Lejlighed til at omgøre sine Mærker til en Værdi for sig ved Modtagelse af Flæsk. Jeg kan endnu ikke sige, i hvilken Retning disse Overvejelser vil gaa, og heller ikke, hvad de vil føre til, men de har altsaa det Formaal at sikre, at ingen har modtaget et Papir, om hvilket man, naar Perioden er sluttet, skal sige, at den eneste Fornøjelse, man har haft af det, er den, at man har kunnet se paa det nu og da.